

Salvador Sunyer canta la seva fidelitat a Salt al nou poemari 'Les deixes del Reremús'

L'exsenador i exalcalde clama a favor de la independència de Catalunya i confia en el bon veïnatge del poble saltenc

Salvador Sunyer, a la porta de casa seva.

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

Va néixer a Salt el 1924, però no va començar a escriure fins després del 1991, quan va deixar l'alcaldia i ja ratllava la setantena. Salvador Sunyer i Aymeric ha sabut reinventar-se i adaptar-se a les circumstàncies històriques i personals de cada època. Va

començar a treballar als 14 anys d'edat com a auxiliar de farmàcia. Posteriorment va protagonitzar una llarga i intensa trajectòria en el món de l'ensenyament i de l'activisme cultural, i va treballar a la Cambra de Comerç i Indústria de Girona. En una altra faceta, va ser senador a les Corts espanyoles (1977-79), diputat del PSC-PSOE al Parlament català (eleccions de 1980) i alcalde de Salt (1983-1991). Ara, als seus 88 anys, el trobem capficat de ple en una nova epopeia, aquesta vegada de poeta, que li ha permès guanyar premis en 58 jocs florals i concursos, el darrer fa 15 dies a Calella del Maresme. I aquest vespre (20 h) presentarà a Les Bernardes de Salt el seu nou poemari, *Les deixes del Reremús* (CCG Edicions), en un acte amb l'alcalde, Jaume Torramadé, l'escriptor Miquel Berga i el llibreter Guillem Terribas.

"En els poemes canto la meua fidelitat a Salt i dic que és així com m'agradaria que fos tothom", comenta amb contundència el poeta autodidacte. El llibre es divideix en cinc apartats. El primer està dedicat al Reremús, la riera que travessa el terme municipal i que figura en documents antiquíssims com a "Ridemus", topònim llatí associat a la presència de rates. "Aquí toco el tema de la permanència. Li dic a la gent de Salt que ha d'estimar Salt, arrelar a Salt i fer convivència a Salt. Aquest és el tema del llibre".

La segona i la tercera parts recullen poemes de diferents èpoques. El quart apartat, titulat *Sonets de tardor*, inclou només sonets, la forma mètrica preferida d'aquest autor.

La cinquena i última part és un contundent clam a favor de la independència de Catalunya. Sunyer assegura que mai ha tingut carnet de cap partit polític "ni mai en tindré", diu afegint una rialla sorneguera. I és que quan era senador i diputat ocupant una acta dels socialistes, Sunyer pensava que l'Estat que va sortir de l'aprovació de la Constitució espanyola "funcionaria", però amb el temps ha anat descobrint que "no funciona, si més no per a nosaltres". "Però això ho he anat descobrint més tard, com tanta altra gent".

Preguntat per la proposta de la presidenta de la Comunitat de Madrid, Esperanza Aguirre, de tancar l'Estat autònom, Sunyer opina: "Mentre nosaltres anem cap a la independència, ells que tanquin el que vulguin". Segons la seva veu experimentada, "vénen temps molt negres", perquè ara toca pagar tot el que s'ha gastat els darrers anys. "Els ajuntaments d'aquest país els darrers anys han fet moltes coses, i això està molt bé, si no fos que les han fet a base d'endeutament".

Sobre la convivència a la vila de Salt es mostra optimista i diu que quan hi ha un conflicte s'hi posa "més pa que formatge". "La gent de Salt s'han de sentir contents i tranquils, i treballar a Salt i estimar Salt", conclou qui té molts poemes inèdits i encara moltes ganes d'escriure. Sunyer té publicats quatre poemaris, les memòries i el text de la passió de Salt, que també és en vers.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2012/04/12/salvador-sunyer-canta-seva-fidelitat-salt-poemari-deixes-reremus/556733.html?utm_source=rss